

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Facet SA og BNP Paribas Personal Finance SA

Sagsøgte: Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière og Karine Lenfant

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler ⁽¹⁾ fortolkes således, at retsinstansen af egen drift skal undersøge, om dette direktivs bestemmelser og de nationale bestemmelser til gennemførelse heraf er overholdt?
- 2) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48 af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler fortolkes således, at långiveren anses for at have opfyldt de forpligtelser forud for aftaleindgåelsen, som påhviler denne i henhold til den nationale ret til gennemførelse af direktivet, når vedkommende kun forelægger retsinstansen den kreditaftale, der er indgået i henhold til direktivets artikel 10, og ikke ethvert dokument, der godtgør, at han har opfyldt sine forpligtelser forud for aftaleindgåelsen?
- 3) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48 af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler fortolkes således, at det ikke er godtgjort, at långiverens forpligtelser over for forbrugeren, som fastsat i den nationale ret til gennemførelse af direktivet, er opfyldt, såfremt långiveren ikke har forelagt retten dokumentation for indholdet af de oplysninger, som er udleveret til forbrugeren, og de oplysninger, som er indhentet med henblik på vurderingen af forbrugernes kreditværdighed, idet bevisbyrden vedrørende disse udeladelser ikke bør pålægges forbrugeren?
- 4) Udgør långiverens manglende opfyldelse af forpligtelserne til at udlevere oplysninger eller forpligtelserne til at vurdere forbrugernes kreditværdighed, som fastsat i den nationale ret til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48 af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler, en urimelig handelspraksis som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽²⁾?
- 5) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48 af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler — i givet fald i lyset af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked — fortolkes således, at en manglende opfyldelse af de forpligtelser til at udlevere oplysninger forud for aftaleindgåelsen eller forpligtelserne til at vurdere forbrugernes kreditværdighed, som kræves opfyldt i henhold til den nationale ret til gennemførelse af direktivet, medfører, at långiveren ikke kan

inddrive det ubetalte restbeløb hos låntageren, når dennes misligholdelse kan være forårsaget af långiverens manglende opfyldelse af sine forpligtelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, EUT L 133, s. 66.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis), EUT L 149, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Helsingborgs tingsrätt (Sverige) den 5. juni 2013 — Åklagarkammaren i Helsingborg mod Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson og Håkan Rosengren

(Sag C-307/13)

(2013/C 215/16)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Helsingborgs tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Åklagarkammaren i Helsingborg

Sagsøgte: Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson og Håkan Rosengren

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Medfører den afkortning af gennemførelsesperioden fra den 1. maj 2003 til den 15. april 2003, der skete ved indførelsen af § 9 i djurskyddsförordningen (2003:105), en pligt for Sverige som medlemsstat til på ny at meddele udkastet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv 98/34/EF ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt besvarelsen af det første spørgsmål indebærer, at der skulle have været foretaget ny meddelelse, hvilke retsvirkninger får det da, at dette ikke er sket?

⁽¹⁾ EFT L 204, s. 37.